

Säg mig du lilla bonde

Latinamerikansk prosa är legender där det strålar samman – indianska myter och socialrealism, djungeldjuren och astrologin, kampen, orättvisorna och magin. José Martí riktar som ett kameraöga mot vad han såg och återberättar dokumentärt snarare än poetiskt utan att underskatta fantasins krafter.

Säg mig du lilla bonde är berättelser, sagor för barn men också den vuxna läsaren grips av texternas intensitet och moraliska bud. All konst är pedagogisk skrev Lennart Hellsing – barn behöver böcker på enkelt språk med stort innehåll. Barn undrar över världen, över dess lycka och olycka, över ondskan, glädjen och hoppet. Litteraturen vidgar världen åt barnet; fabler, berättelser och sagor medvetandegör barnet om moral och förhållningssätt, om socialisation och människan i sitt sammanhang. God litteratur visar barnet utvägar; orienterar det i tiden och rummet.

Vi gör barnen en otjänst om vi i litteraturen bara ger dem prinsessor och hästar i en värld som också innehåller skräck, fara och fasa. Barn är inte sentimentala. De klarar brutalitet insatt i ett relevant sammanhang.

Skickligt lägger Martí sina texter i nivån som är barnets och på ett språk snuddande vid det torftiga träder de fram; flickan som ger bort sina skor, flickan som tröstar sin fula docka, Padre las Casas som kämpade för indianerna.

José Martí skrev i slutet av 1800-talet - hundra år senare föddes Fernando Alonso. Bra av Barbro Lindgren, som satt samman Säg mig du lilla bonde, att föra ihop de här båda för en svensk publik okända författarna som båda genom fabeln ger frihetslängtan röst.

Säg mig du lilla bonde är en fin volym, lämplig som högläsningsbok för yngre barn och kapitelbok för de äldre. Och som all god litteratur vänder sig Säg mig du lilla bonde brett utåt och vuxna läser boken med behållning.

Boken kan beställas från Svensk-Kubanska Föreningen.